

Næmingar fara at kunna seg um olju

Næmingar á Tekniska Skúla í Klaksvík fara fyrst í apríl kunningarferð til Aberdeen

Í løtuni sita næmingarnir á Tekniska Skúla í Klaksvík og fyrireika seg til eina spennandi námsferð til Aberdeen, har teir fara at kunna seg innan oljuindnaðin.

Næmingarnir verða í Aberdeen í trýggjar dagar, og er ætlanin sum vera man, at fáa so nógv burtúrur sum gjørligt, og tað hava teir eisini fyrireika seg til. Teir hava fingið samband við stóra oljufelagið BP, og har fáa teir møguleika at siggja hvussu eitt tiltakt felag arbeidir.

Teir fara eisini at vitja

ein tekniskan skúla í Aberdeen. Frá næmingaráðnum verður sagt, at ferðin verður gjørd fyrri at geva næmingunum ein møguleika at kunna seg innan oljuindnaðin og at finna aðrar útbúgvingarmøguleikar, og vóna teir, at hetta kann koma Føroyum til gagns.

tór.-

Nú fara næmingar við Tekniska Skúlan í Klaksvík at kunna seg innan oljuindnaðin.

Nú verður søkt eftir fyrirstøðufólki til virkishúsið Margarinfabrikkina. Húsið er fyri børn og ung. Mynd: Kalmar

Margarinfabrikkinn kann nú skjótt lata upp:

Norðurlendski Barnabati lønar fyrirstøðufólki

Á fundi í norðurlenska Barnabata-felagsskapinum varð um vikuskiftið samtykt at stuðla tiltakinum í Margarinfabrikkini í Havn

Nú kann virkishúsið Margarinfabrikkinn í Tórsgøtu í Havn seta lýsingina í bløðini eftir einum fóstum fyrirstøðufólki til húsið.

Hølini standa klár at taka ímóti børnum og ungum til ymiskt ítriv, og nú komu boðini av fundinum hjá norðurlenska Barnabati, sum hevur verið í Keypmannahavn um vikuskiftið, at felagsskapurin vil stuðla tiltakið við at løna fyrir-

stöðufólki næstu trý árin.

Vibeke Ingvarsson, formaður í føroyska Barnabata sigur, at norðurlenska felagini sýndu hesum tiltaki stóran ans beint sum tey hoyrdu um tað, og tey boðu frá so at siga beinanvegin, at tey vildu stuðla á ein ella annan hátt. Nú er sjálv samtyktin gjørd, og so er ikki leingi at biðja til húsið kann fara at virka. Vibeke Ingvarsson leggur

tó dent á, at eitt er ein løntur leiðari til húsið, ikki minni týðningarmikið er við sjálvboðnu arbeiðsmegini, og tað ivast hon ikki í at tað fer at bera til.

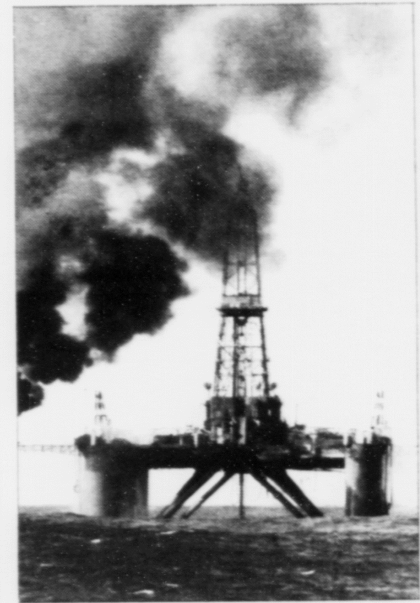
Tey ungu sjálv við

Tórshavnar Kommuna eigur húsin, og hevur stuðla peningaliga at fáa sett húsin í stand. Frá verkætlanini Ung í arbeiði hava fleiri ung í longri tíð arbeiðt har, og ein

arbeiðsbólkur hevur staðið fyrri allari verkætlanini.

Endamálið við húsinum er, at hetta skal vera eitt stað, har børn og ung kunnu koma saman til ymisk ítriv.

tór.-

Dansiroynd í broytingartíð

Írland í triatíðrunum og Føroyar/Havnin í nítíðrunum! Er okkurt her, sum bindir saman? Kann tað vera fátækdømi og skerðir møguleikar? Kann kæti og lívshugur verða vernd móti áganginum? - Hvar er longsulín í einum fólki, hvørs mentanarligi síðarvur er um at sindrast? Ella missa vit evnini at lurtu, nema og kenna, tá ið samfelagið knógvar undir tungum byrðum? Hvi kemur longsulín eftir eini tíð, har veruliga lívsvirðni eru uppgjørd í gerandislívi og umstøðum. Er hetta tilvildarlígt, ella skalt tú finna samanhingin her? Hvussu skal eitt fólk koma viðari, tá ið siðir og skikkir mugu finna

nýggja rás? Hvør skal andaliga leiða fólkið?

Hetta kom eg at hugsa u. tá Havnar Sjonleikarfelag hevði fyrstu framførslu av týdda leikinum »Dansur í fyllandi sól« eftir íran Brian Friel.

Sum áskoðarar til húskið Mundy í írka býnum Ballyberg, siggja vit 5 konufólk líva og virka við skerðum møguleikum. Tað sama gera nógv húski í Føroyum í dag. Máttloysi kann ikki bera mentanarförning longur fram á vegin. Kunnu dreyamar og dansstíg í fyllandi sól gera nakað?

Haldi at leikur sum endurspeglar menniskjað í tungari sosialrealismu við poetiskum pennastroki sig-

ur, at tað ber til at taka tað mesta frá okkum, men dreymin, sum kom til sjónar í dansinum, eiga vit í hjartanum. Meðan eggjandi dansstíg í nevnda leiki nam við eitt hvørt sálarligt, kom eisini føroyski dansurin sum søga og rørsla fram fyrri meg, og eg varnaðist samanhang.

Eyðun Johannessen, føroyski leikstjórn á flatlondum, er komin heim við hesum leiki. Hann er ikki bara sjálvur kominn til Havnar, men hevur latið okkum eitt listaverk, sum samstundis er eitt dømi um, hvussu listafólkini kunnu geva okkum ábendingar um tað sum rørist í tíðini og visa okkum krossvegir.

Leikuppsetingin í Sjonleikarhúsinum er eitt myndlistaverk av teimum heilt neyvum.

Pallmyndin er ikki einans eitt leikarumhvøvi, hon er líka nógv ein ferðan í tíð, har menniskjað í tíðini er tað mest áhugaverda. Hvør karakterur eigur sína sjálvstøðu og tilsamans siga tey eina góða og væl fortalda søgu.

Vit eru m.a. vitni til innstongdan erotiskan longsul og lívssjáltandi kæti, sjálvstá ið tað sær myrkast út.

Leikararnir Terji Rasmussen, Jytte Olsen, Hjördis Johansen, Birita Kross-

ummæli

teig. Haldi at venjingartíðin móguliga hevur verið ov stutt til, at hvør leikari hevur fingið leiklutin inn undir húðina, og hetta ger at leikururin fellur í støðum. Tó er onki at taka seg aftur í, at hetta er framkomin spæliháttur og eisini krevjandi hjá áskoðarunum at fáa tær smáu nýansurnar við.

Nógv symbol, sum ikki

eru einföld, geva áskoðaranum nakað at hugsa um.

Sjonleikarhúsið við størsta leikfelagnum í landinum, hevur við hesum leiki megnað at flyta seg listarliga og geva húsinum leikmynd, sum krevur alt - onki minni.

Tey, sum ynskja at uppliva góðan sjónleik, eiga at fara í Sjonleikarhúsið.

Allir politikarar eiga at kenna sína ábyrgd at vit fáa leiklistini betri sømdir, tí onki fólk kann líva uttan at hugsa um lív og umstøður. Sjonleikur kann í førum vera radarin, sum hugt verður í, tá ið mjórkinn sigur saman um.

Tórshavn, hin 5. febr. 1995

g.ø.